

O carte pentru orbi spiritual

Luni, 14 martie 2005

Gili Cârstea

Un cititor foarte perceptiv îmi scria zilele trecute, într-un schimb de idei asupra subiectului „Operațiunea Denigrarea”:

Aș vrea să știu dacă tu crezi că era corectă concluzia mea din mail-ul anterior: Biblia conține neadevăruri. Poate că este nevoie de o imensă „credință în bunătatea lui Dumnezeu” și nu în Dumnezeu, pentru a înțelege Biblia. Ca o paranteză, am recitit comparativ Biblia KJV, Biblia ortodoxă, NIV, și o variantă greacă a Noului Testament. Surpriză! Peste tot unde era tradus "credința în Isus" textul grecesc spunea "credința LUI Isus" = "pistis Christon." Până la urmă, nu este goală o credință doar în Isus (în faptul că există)?

Exact, și demonii cred în Isus, dar nu sunt vindecați. Și știu ei bine de ce se “înfioară,” dar nouă nu ne spun.

Da, sunt de acord că Biblia conține neadevăruri, de multe genuri și în multe categorii. Este aceasta o dovadă că ea nu conține vestea bună, care este “puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede”?

În Biblie, Satana ține discursuri lungi și aberante prin oamenii lui (vezi prietenii lui Iov - unul dintre ei a fost chiar instruit de un spirit-ghid în disputa teologică despre caracterul lui Dumnezeu care tocmai se pregătea - Iov 4:13-20) sperând să-l convingă pe Iov, și pe noi, că Dumnezeu binecuvântează pe supușii Lui și omoară pe dușmanii Lui. Câte predici nu am ascultat eu în care servul Domnului, de la înălțimea amvonului, predica pe Hristos slăvind filozofia lui Elifaz, citând extensiv și favorabil din operele acestuia. Erau în Biblie.

În Biblie, un profet autentic al lui Dumnezeu (Mica) îi spune lui Ahab că Dumnezeu complotează mișelește cu îngerii împotriva lui, și că Duhul Sfânt va amăgi clasa teologică a lui Israel spre a-l convinge pe Ahab să plece la război și să moară (1 Regi 22:7-26).

În Biblie, Isus Hristos povestește ucenicilor că oamenii se duc în rai sau iad la moarte, după binele sau răul pe care l-au făcut în viață. Se pune astfel o temelie sigură pentru doctrina nemuririi sufletului. Sau pentru focul iadului (Luca 16:22-25).

În Biblie, un apostol al Domnului ne spune că mireasa lui Hristos este o cetate cu porți de diamant și străzi de aur, și că motivul amânării revenirii lui Hristos este faptul că aceasta nu s-a pregătit încă, nu s-a îmbrăcat cu haine albe. De unde se deduce că cetățile din cer sunt leneșe, stau încă în pijama, indiferente la grozăviile care macină pe locuitorii Terrei (Apoc 19:7-9).

Te pot plectisi așa pe zeci de pagini.

Din cauza acestor neadevăruri, milioane de oameni au ales varianta lui Satana despre lume și viață. Datorită faptului că au respins "credița lui Isus" – așa cum bine spui – Dumnezeu acestui veac le-a orbit mintea ca să nu vadă slava – caracterul – lui Dumnezeu și să nu aibă acces la limbajul spiritual al Cuvântului lui Dumnezeu.

Gestul lui Moise de a-și pune pe față o măhramă este relevant în discuția prezentă. Ochii "orbilor" trebuiesc protejați, altfel se îngrozesc și fug. Ca să le mai poată fi de ajutor, Moise a acoperit slava lui Dumnezeu de pe fața lui cu o măhramă. Măhrama a rămas în patrimoniul poporului ales, alături de tablele legii, de vasul cu mană și de toiagul lui Aron. Acestea s-au păstrat în chivotul mărturiei, iar măhrama a fost pusă peste scrierile lui Moise. S-a pus o măhramă peste adevărul divin, ca oamenii să nu fugă de sub protecția harului până vor fi vindecați, până li se vor deschide ochii la frumusețea neprihănită – atât de fragilă... – și vor putea privi în față slava lui Dumnezeu.

Biblia este, pentru cititorul neavizat, o colecție de pilde la nivel de grădiniță. Pildele au neadevărurile lor; pot fi folosite greșit; conțin arhitecturi aberante; pot deveni idoli; pot fi ușor demontate; pot genera doctrine; comparate, produc conflicte violente.

Nu se ține seama de faptul că Scriptura, așa cum este ea formulată, a slujit toată existența ei unei omeniri spiritual-înapoiate, firești, lumești, despărțite de Dumnezeu. Abia în ultimele ei ore se va adresa unui popor luminat, pregătit să privească slava lui Dumnezeu fără să fie "mistuit." După acest moment, "Nici unul nu va mai învăța pe aproapele sau pe fratele său, zicând: 'Cunoaște pe Domnul!' Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor" (Ier 31:34).

Acesta va fi efectul noului legământ asupra fericiților care vor îndrăzni să aibă "o imensă credință în bunătatea lui Dumnezeu," bunătate care îi va face părtași de natură divină, posesori ai "crediței lui Isus."